

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 261.072 van 17 oktober 2024
in de zaak A. 242.159/VII-42.552**

In zake: de NV GERARDO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Bob Martens, Astrid van Laer en Chloë Heyrman
kantoor houdend te 1050 Brussel
Wolstraat 70
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD AALST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Philippe Vlaemminck en Robbe Verbeke
kantoor houdend te 1000 Brussel
Bischoffsheimlaan 15, bus 009
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 14 juni 2024, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de gemeenteraad van de stad Aalst van 26 maart 2024 om geen convenant af te sluiten met de nv Gerardo voor het verder exploiteren van een kansspelinrichting klasse IV, op het adres Parklaan 62 te Aalst.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Wendy Depester heeft op 30 juli 2024 een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 3 oktober 2024.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Bob Martens en Chloë Heyrman, die verschijnen voor de verzoekende partij en advocaat Robbe Verbeke, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Wendy Depester heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij exploiteert onder de naam ‘Napoleon Betting Center’ een wedkantoor aan de Parklaan 62 te Aalst. Zij beschikt daartoe over een door de Kansspelcommissie verleende vergunning F2 waarvan de geldigheidsduur verstrijkt op 1 september 2024.

3.2. Met het oog op de hernieuwing van de kansspelvergunning richt de verzoekende partij op 25 januari 2024 een aanvraag tot de stad Aalst voor het afsluiten van een convenant zoals vereist door artikel 43/4, § 1, vierde lid, van de wet van 7 mei 1999 ‘op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers’.

3.3. Op 26 maart 2024 beslist de gemeenteraad van de stad Aalst om met de verzoekende partij geen convenant af te sluiten “omwille van de nabijheid van plaatsen die vooral door jongeren worden bezocht en omwille van politionele argumenten, gekend onder het pv-nummer MO.27.F1-004739/21”.

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Krachtens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

Spoedeisendheid

Uiteenzetting van de verzoekende partij

5. Wat het spoedeisend karakter van de vordering betreft, wijst de verzoekende partij erop dat zij het wedkantoor zal moeten sluiten na het verstrijken van de geldigheidstermijn van de lopende vergunning F2. Daardoor zal haar enige bron van inkomsten wegvallen. Indien zij haar economische activiteit moet staken, zal dit leiden tot een verlies aan marktaandeel en zal het voor haar moeilijk zijn om “haar positie terug te winnen zodra de vergunningskwestie is opgelost”. De verzoekende partij voegt daar nog aan toe dat “het niet kunnen voortzetten van de activiteiten het vertrouwen van klanten [zal] schaden en het imago [...] [zal] aantasten”, dat klanten “hun toevlucht [kunnen] nemen tot andere wedkantoren” waardoor haar concurrentiepositie verder wordt ondermijnd en dat, zelfs indien later een convenant zou worden afgesloten waardoor zij haar activiteiten kan hervatten, er kosten zullen verbonden zijn aan het herstellen van het verloren marktaandeel en het herstellen van het beschadigde imago die dermate aanzienlijk zijn dat haar voortbestaan erdoor zal worden bedreigd. Samenvattend meent de verzoekende partij dat “[a]l deze factoren samen [...] duidelijk [maken] dat de concurrentiepositie van verzoekende partij wordt bedreigd door de bestreden beslissing, en dat het voortbestaan van het bedrijf op het spel staat” en “[d]it [...] de dringende behoefte [onderstreept] aan een snelle oplossing om de bedrijfscontinuïteit te waarborgen en verdere schade te voorkomen”.

ECLI:BE:RVSCE:2024:ARR.261.072

VII-42.552-3/6

Tot slot benadrukt de verzoekende partij dat een F2-vergunning “aan elke entiteit afzonderlijk wordt toegekend” en dat “de continuïteit van de activiteiten niet door een andere entiteit kan worden overgenomen”.

Beoordeling

6. Een zaak is spoedeisend, en dus vatbaar voor beoordeling in kort geding, zodra de vrees voor schade van enig belang, of zelfs voor ernstige nadelen, een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt. Het doel is dan ook het kort geding te hanteren wanneer het geschil niet met de gewone procedure binnen de gewenste tijdspanne opgelost kan worden.

Naar eis van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, eerste lid, 4°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’.

Het komt er voor een verzoekende partij die beweert dat de zaak spoedeisend is op aan om van die urgentie te overtuigen. Zij dient daartoe aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, gelet op de nadelige gevolgen die een - voortdurende - tenuitvoerlegging van het bestreden besluit voor haar persoonlijk veroorzaakt.

De Raad van State mag alleen rekening houden met hetgeen in het verzoekschrift werd uiteengezet en gestaafd. Hij mag geen acht slaan op hetgeen ter terechtzitting door de verzoekende partij bijkomend nog wordt bijgebracht. De verwerende partij kan immers daarop niet meer schriftelijk reageren en de auditeur kan daarover niet op een deugdelijke wijze advies verlenen in een procedure die op grond van artikel 22 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State essentieel schriftelijk is.

7. Een financieel nadeel volstaat in beginsel niet om de behandeling van een zaak bij spoedeisendheid te verantwoorden. Dit is uitzonderlijk anders indien bijzondere redenen worden aangevoerd waaruit blijkt dat de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat de activiteit van de verzoekende partij op een definitieve wijze in gevaar wordt gebracht of wanneer een belangrijk deel van de activiteit moet worden stopgezet, waardoor zij op een faillissement afstevent, of dat het voortbestaan zelf of het financieel evenwicht van het bedrijf door de bestreden beslissing daadwerkelijk in gevaar wordt gebracht.

Tot staving van de ingeroepen spoedeisendheid verwijst de verzoekende partij naar de jaarrekening over het boekjaar 2022 waaruit moet blijken dat de bedrijfsactiviteiten gepaard gaan met 287.720 euro aan operationele kosten. Ook na de stopzetting van de activiteiten met ingang van 1 september 2024, zullen deze kosten blijven doorlopen terwijl vanaf dat ogenblik geen inkomsten meer zullen worden verworven.

De verzoekende partij verliest evenwel uit het oog dat uit een bekendmaking in de bijlage van het *Belgisch Staatsblad* van 27 maart 2024 blijkt dat de nv Napoleon Games de enige aandeelhouder is van haar vennootschap zodat de financiële nadelen feitelijk gedragen zullen worden door de nv Napoleon Games die zelf een tak is van een multinationaal bedrijf dat zich toelegt op het aanbieden van sportweddenshappen en kansspelen. Trouwens wordt het betrokken wedkantoor geëxploiteerd onder de commerciële naam 'Napoleon Betting Center'. In de gegeven omstandigheden kan niet aangenomen worden dat met het ingeroepen financiële nadeel de spoedeisendheid, die een afzonderlijke schorsingsvoorwaarde is, wordt aangetoond.

8. Tot slot maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat het beweerd verlies van cliënteel en de beweerd imagoschade, voortkomend uit de (tijdelijke) sluiting van het wedkantoor, van die aard zijn dat de bestreden beslissing, in afwachting van een uitspraak over het annulatieberoep, haar in een schadelijke toestand brengt die onmogelijk te verdragen valt.

9. De spoedeisendheid van de vordering wordt niet aangetoond.

10. Er is niet voldaan aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwierpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op zeventien oktober tweeduizend vierentwintig, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron